

DENDE O SEU NACEMENTO EN 1981, MEDIO CENTO DE CONCELLOS SORTÉANSE CADA ANO A ORGANIZACIÓN DESTE CONCURSO LITERARIO

O premio nómade de Blanco Amor

A Asociación de Escritores homenaxeará mañá as corporacións municipais que fixeron posíbel o galardón nos últimos trinta anos

ALBERTO RAMOS
GALICIA
alberto.ramos@xornaldegalicia.com

A Asociación de Escritores de Lingua Galega homenaxeará mañá os 52 concellos que, desde 1981, organizaron o Premio de Novela Eduardo Blanco Amor. O colectivo de autores concedeulle este ano o galardón Os Bos e Xenerosos pola súa actividade na difusión da cultura galega. Este particular certame literario ten as súas raíces nos primeiros concellos democráticos que, a iniciativa do Concello de Redondela, aunaron esforzos para levára a cabo un proxecto que, pasados 29 anos, se converteu nunha das citas máis prestixiosas do mundo literario da nosa terra. Cada ano, unha corporación municipal das que colabora se encarga por sorteio da organización do único certame en Galicia que aglutina a participación de varios concellos ao xeito dunha comunidade cultural.

"Esta homenaxe é unha dobré ledicia porque, por unha banda, reconoce o esforzo dos concellos para difundir a cultura galega, e por outra banda celebra a Eduardo Blanco Amor", salienta Cesáreo Sánchez Iglesias, presidente da Asociación de Escritores en Lingua Galega.

MALTRATO AO AUTOR

A orixe do premio que leva o nome do autor d'*'A Esmorga'* –da que se cumpriron 50 anos o ano pasado–, reside precisamente nos últimos momentos deste insignie escritor. "Blanco Amor morreu en 1979. Pasáron mal despois do seu regreso de Arxentina, volviera porque lle prometeron mil e unha cousas que logon non se cumpriron. Mesmo cando morreu, o Concello de Ourense negouse a realizar homenaxes, o que foi unha afrenta. Por iso pensamos que era necesario renderlle tributo", sinala Xosé Martínez González, asesor cultural no Concello de Redondela por aquela época.

A partir deses agravios que padeceu o autor naceu a intención de levar a cabo unha iniciativa cultu-

Eduardo Blanco Amor, autor de '*A Esmorga*', faleceu en 1979

ral que levase o nome do escritor ourensán. "Ocorréuseme un certo me organizado por unha comunidade cultural formada polos concellos galegos, un proxecto totalmente diferente. Daquela, nos albores da democracia, non había nada semellante", lembra Martínez González. Desxeito comezou un longo proceso de chamadas telefónicas, cartas e insistencia para que os concellos galegos apoiasen o certame. "Houbou de todo: algúns dixerón que non, noutros atopabas algúm que outro salvaxe, pero ao final uniuse un bo número de concellos", sinala o asesor cultural.

O proxecto que lles presentou aos concellos resumíuse nunhas bases que estaban definidas principalmente pola extensión das obras participantes –superior aos 250 folios– e pola organización itinerante do premio mediante un sorteio entre

'A vila sulagada', de Daniel Cortezón, foi en 1981 a primeira novela premiada

os concellos adheridos á iniciativa. Esas foron as bases que González Martínez les presentou primeiramente aos responsables de Cultura do Concello de Redondela. "Daquela non había concellerías como as que hai hoxe en día, funcionabamos por comisións, e eu estaba na de Cultura con outros tres compañeiros do concello. De aí saíron iniciativas como a recuperación de festas populares, a porcentaxe en galego do repertorio das orquestras e, por suposto, o premio Blanco Amor. Todo isto grazas a que Redondela foi o primeiro concello galego que contou cunha secção de normalización

lingüística", lembra Xurxo Martínez, edil en Redondela na primeira corporación democrática.

Despois do paso pola comisión de Cultura, polo pleno do Concello de Redondela e polo resto de corporacións municipais organizadoras, publicáronse en 1981 as bases para o I Premio de Novela Longa Blanco Amor, organizado polo Concello de Redondela, coa participación dun total de 35 concellos e cunha dotación económica de 500.000 pesetas daqueles tempos.

O primeiro gañador foi o xa desaparecido Daniel Cortezón coa obra *A vila sulagada*. Despois daquel galardón inaugural, a nómina de premiados cubriuse coas letras douradas de insignes escritores. Víctor Freixanes, Alfredo Conde, Suso de Toro ou Xesús Rábade son algúns dos nomes recoñecidos co Blanco Amor. "Non esperabamos que chegase tan lonxe este premio, foi case un experimento. O que buscábamos era que fose significativo, pero o mérito é de Xosé Martínez González. Se el non estivese no Concello, seguramente non existiría o premio", confesa Xurxo Martínez.

O DESPLANTE DE PACO VÁZQUEZ

Un dostrazos más particulares desste certame é a súa vocación itinerante, de saltar cada ano de concello en concello. Esta realidade ten os seus perigos, xa que algún concello, por tamaño, imposibilidade ou outro tipo de cuestións, pode abandonar o proxecto no ano que lle toque organizalo. "O caso máis soado foi o de Francisco Vázquez que, cando era alcalde e lle tocou á Coruña organizalo, deixou sen convocar o premio pola súa falta de vontade", lamenta.

Precisamente nese sistema de organización nómada está o maior risco para a supervivencia deste xa histórico premio, xa que casos como o do Concello da Coruña poden repetirse. "Hai que crear algún tipo de fundación que se encargue da súa organización, porque cando recae nun concello pequeno pode ser un ano perdido ou pode repetirse o que pasou con Paco Vázquez. Todo isto denota que falta unha consolidación organizativa", sinala a profesora de Filoloxía da USC Dolores Vilavedra. ■